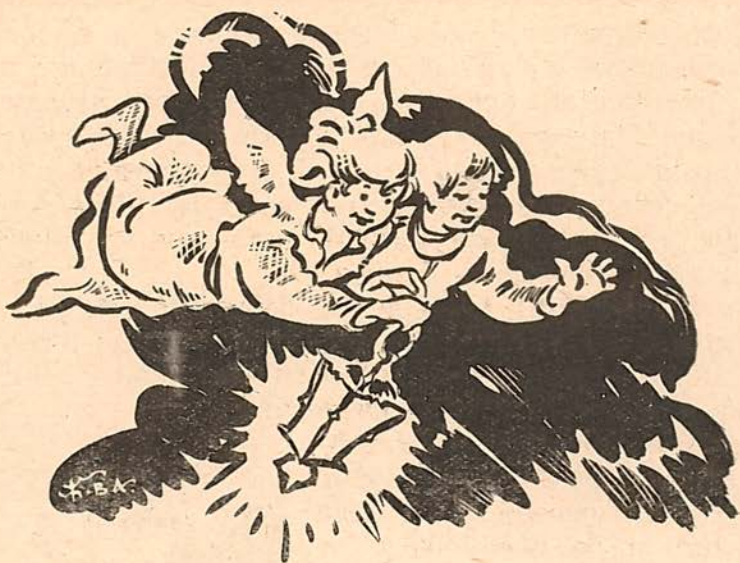

КЪДЕТО СВОБОДАТА ГРЪЙ

I

Любимата „Свѣтулка“
ми рече: — Да вървимъ,
азъ искамъ да обходя
свободнитѣ земи.

И где живѣй възкрѣсналъ
единъ народъ великъ,
да шепна на децата
на български езикъ.

Отново рѣдни думи
да екнатъ край Егей,
където тѣжна Струма
днесъ радостно се лѣй.

Да пратимъ „много здраве“
отъ гордия Пиринъ
на Шаръ и на Бабуна,
и Охридъ ведросинъ.

Надъ македонски люлки
ний съ тебъ ще прелетимъ.
Любимата „Свѣтулка“
повтори: — Да вървимъ!

II

Свѣтулка съ фенерче
поведе ме въ нощта
да стигнемъ утре рано
въ свободната земя.

И всѣко родно мѣсто
тя въ мрака освѣти,
та родното по-ясно
край менъ да зазвучи.

Минаваме надъ Пиринъ
съ гори и езера
и моя погледъ дири
свещенитѣ мѣста.

Роди се и израстна
отецъ Паисий тукъ,
перото паче още
разнася своя звукъ.

И буди, стрѣска, вика
заспалитѣ чада.
Родино, тебъ велика
Паисий възмечта.